Reč života - avgust 2016.

„Jer je jedan vaš učitelj, a vi ste svi braća.“ (Mat 23, 8)

Ima već više od 70 godina otkako se živi Reč života. Ovaj listić dolazi u naše ruke. Čitamo komentar, ali želeli bismo da u nama ostane predložena rečenica, reč Svetog pisma, često reč Isusova. „Reč života“ nije obična meditacija, po njoj nam Isus govori, poziva nas da je živimo, podstiče nas da volimo, kako bi naš život bio dar.

To je „pronalazak“ Kjare Lubik, koja je ovako ispričala kako je sve počelo:

„Žeđala sam za istinom i zato sam počela da studiram filozofiju. Poput drugih mladih ljudi pokušavala sam da pronađem istinu i verovala sam da ću je naći u studiranju. Ali evo jedne od velikih misli iz vremena početka Pokreta, koju sam odmah posredovala svojim prijateljicama: ’Zašto tražiti istinu kad je ona utelovljena u Isusu, čoveku-Bogu? Ako nas istina privlači, ostavimo sve, tražimo Njega i sledimo Ga.’ To smo i učinile.“

Uzele su Jevanđelje i počele da ga čitaju, rečenicu po rečenicu. Otkrile su ga kao nešto potpuno novo. „Svaka Isusova reč je užareni svetlosni snop: potpuno božanski! [...] Njegove reči su *jedinstvene, večne* [...], *očaravajuće*, napisane *božanskom slikovitošću*. [...] Bile su to *reči života* koje treba provesti u život, univerzalne u prostoru i vremenu.“ Nisu to reči zaustavljene u prošlosti, ne samo neko puko sećanje, nego reči koje nam On i dalje upućuje, nama kao i čoveku svakog vremena i svih geografskih širina.[1]

A da li je Isus zaista naš Učitelj?

Okruženi smo brojnim životnim predlozima različitih tvoraca misli, ponekad nerazumnim, koji podstiču i na nasilje, dok su drugi ispravni i prosvetljeni. Ipak, Isusove reči imaju dubinu i sposobnost da nas privuku, a reči filozofa, političara ili pesnika – nemaju. Njegove „reči života“ mogu da se žive i daju punoću životu, posreduju nam Božji život.

Svakog meseca uzimamo po jednu od njih, tako da Jevanđelje polako prodire u naša srca, preobražava nas, daje da usvojimo Isusove misli, čineći nas sposobnim da odgovorimo na različite situacije. Isus postaje naš Učitelj.

Ponekad možemo da je čitamo zajedno. Želimo da nam je sâm Isus, Uskrsli Gospod – živ među onima koji su okupljeni u Njegovo ime – objasni, aktualizuje, da nas nadahne kako da je provedemo u praksu.

Ali velika novost „Reči života“ u tome je što možemo da razmenjujemo iskustva, milosti dobijene time što je živimo, kako to tumači Kjara pozivajući se na ono što se događalo na počecima, a traje i danas: „Osećali smo potrebu da posredujemo drugima to što smo doživljavali, svesni da poklonjeno iskustvo ostaje za izgradnju našeg unutrašnjeg života, dok ono što nije poklonjeno polako osiromašuje dušu. Stoga smo Reč intenzivno živeli tokom celog dana, a o rezultatima smo razgovarali ne samo među sobom, nego i s ljudima koji su prilazili prvoj grupi. [...] Kad smo je živeli, više nije živelo ’ja’ ili ’mi’, nego reč u

meni, reč u grupi. A to je hrišćanska revolucija sa svim svojim posledicama.«[2]

To možemo danas i mi.

Fabio Čardi

[1] ***Scritti spirituali* / 3, Città Nuova, Rim, 1979, str. 124.**

[2] ***Ibid.*, str. 128, 130.**